

ציו נולמוות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

רחוב הרוב סלט 7, ירושלים, טל' 02-4161022

להשמדת לזרוג ולאבד את כל היהודים, והשיית ברכחותיו הרבים הפר את עצתו וקילקל את מחשבתו. נמצא שלא כדרך האומות דרכינו, לא בזה ולא בשום דבר. (וכמה מעצר לראות איךין הטוענים, אשר עזבו מוקו מים חיים, לחשוב ברוחות אשר לא יכולו הימים (ירמיה, ג), ומתחבישים בתורת ה', וכל תשומתם להתרומות לגולמים, אשר בלאו הבני והנה כל אומות העולם סופרים את ספריהם ומחשבים את תאריך יום העצמאות עלי ארץ ואדמותם. והוא היום הכוי השם ושם שליהם, וכל אחד מהם חוגגים את יום העצמאות בדרכו הוא. כי מואסים בהם ושותאים אותם חבלת השנהה, על אף כל הליקוקים והחנופה וההתרפפות, וזה מגודל יתרה, להזכירם שהם יהודים. ועכ' תמיד העיקר לזכור ולעשות את העיקר עיקר, והיינו החלק הרוחני של הדברים וחיווק האמונה הקדושה. ועכ' גם בסעודת מצווה, בגין בר מצווה, אוירוסין, נשואים, שבע ברכות, ברית מילה פדיון הבן וכו', העיקר צערך להיות על רצון ה' והמסור הרוחני שבדבר. (ולא בטועים עיקר מוחשבותם על טיב האלים והאוכל, ועל שאר ההבלים). וכי רצון שתמיד נוכה לעשות נחת רוח לפניו יתברך.

ביבנת התורה וכוטו"ס
שמעון יוסף הכהן ויונפלד

מדרש

אמיר רבינו ירושע בן לויל, אלו היו אמות העולים יקרים מה הנה המקדש יפה להם, קסטריות היו מיפויים אותו בקי לשמרו, שהיה יפה להם יותר משל ישראל, שכן שלמה סדר חפלה (מלכים א, ה, מא): וגם אל הנכרי אשר לא מעתק ישאל הוא, ובכתוב (מלכים א, ח, מא): עשית כן כל אשר יקרה אלק הנכרי. אבל בשחו בא אצל ישראל, מה בתייב (זכריה י' י, ה): ונתח לאיש בכל דרכיו אשר פגע את לבבו, אם היה ראו לו קינה נזען לו, ואם לא לו היה נזען לו. ולא תאמר בית

המקדש, אלא אלו ישראל לא היה בטעו ולא השמש ו/orת, שבונתין הקדוש ברוך הוא מרים בעולמו, ולו ולם הבא אמות העולים רואין לישראלי הירק הקדוש ברוך הוא עמם, והן בנין להדקק להם, שנאמר (זכריה ח, כ): בימי המה אשר ייחקו עשרה אגושים מכל לשנות הגויים.

(במדבר ר' ר' ג)

תיקון הכללי

ה' מנת חלק (אוכל) וכוטו (שתיה). כי האוכל והשתיה הם חיوت האדם, וקאמר שהשתיה הוא כל חיותו ובמו שאמרו פעם לצזיק אחד "הנק נהנה ואוהב ללימוד תורה ולהתפלל יותר מאכילה ושתייה גשמית", כי הצדיק ה' נ"ל אפילו כשהגיא זמן האוכל בהיותו בבית המדרש המשיך בעבודת ה', ולא מיהר לילכת לאכול, כשאר הלומדים. וכן חור לעבודתו במחירות, ולא האריך בסעודתו כלל.

ה' מנת חלק וכוטו. פירוש המפרשים "כוטו" שפע. וזה מהתאים ומה שאמיר רבינו זל (חיי מוהרין עבותה השם תען) שכוס מחדור לקידוש - סגולה לעשרות ושפע.

(מתוך הספר "שי למורה")

ירושלמים עיה"ק תו"ת ב"א. יום ו' ע"ק לסדר במדבר לבבוד ... אחדשה"ט!

בעורת ה' אכתוב לך משחו השיר לפרש הדשובה.
י"דבר ה' אל משה במדבר סיני, באוהל מועד, באחד לחודש שני, בשנה השנית, ליצאתם מארץ מערבים" (במדבר א, א).

באמת כל אומה ואומה תליה בארה ומלדתה, ואם אין להם פיסת ארץ ומולדת, הרי הם לא אומה ולאם. שונה הוא עם ישראל שלא מונים מוניהם מזו גמר היבוש וחילוק הארץ ושבטייהם, אלא מזו יציאת מצרים, שהוא תאריך שמנצח רוחני חשוב שהוא עיקר העקריים, והוא האמונה הקדושה, שכל אחד ואחד מעם ישראל ראה במזו עניינו וחש באופני ה' מוחשי את אלוקותו יתברך ע"י שהתרחש לעיניהם עשר המכובות שקיבלו המערבים, ובבקותיהם שיחרר מוחם, ואח"כ באותה תקופה ניסים ופלאות בקריעת ים סוף ובמה שעברו כל המילונים בחרבבה ביבשה בתוך הים. שבזה התامة אצל אבותינו האמונה הקדושה באופן מוחשי, ואת הוכרן הזה מחייבים כל עם ישראל עד סוף כל הדורות כי הוא מיסודות האמונה. ובכ"ש (דברים ט, ג) למען תזכיר את יום צאתך ממצרים כל ימי חייך. ואין עם ישראל תלוי בשום פיסת אדמה (טריטוריה בלבד ע"ז), כי ע"פ שאryn ישראל קדושה מאד מאד ומעד וועלותיה נשגבות, מכל מקום בacellularים שנות גלותינו בערך נשארנו אותו עם ישראל עם הארץ ובולדיה. וכן להפר רחל לרבה נקרו משרשים ונ齊יתם במדינת ישראל ע"י שנשכו והתנgeo אחריו כל מני דעות כזובות שהם היפך רצונו יתברך הדיפר תורתינו הקדושה. וכן תמצא בכל התאריכים שעם ישראל זכר ומקדש שיש בהם תועלת רוחנית המחזקת את אמונהנתנו הקדושה, כגון מעמד הר סיני, שכל עם ישראל ראו עין בעין התגלות אלוקתו יתברך וגם על הוכרן הווזרנו, וככ"ש (דברים ט, ט) רק השמר לרשום ונשמר מאה, פן תשכח את הדברים אשר רוא עיןיך, וכן יטשו מלבדך כל ימי חייך, והדרתם לבניך ולבני בריך יום אשר עמדת לפני ה' אלקיך בחורב. וכן בחנוכה, ע"פ שהש"ית עשה פלאי פלאים כשמסר גיבורים ביד חלשים, רביים מאה מארב, ביד מעתים מאה מארב, וגיבורים ביד חלשים, וודים ביד עosci תורתיך, מ"מ לדורות עולם אין אנו חוגגים כלל את נס התגברות המכבים על אימפריה עולמית, אלא אנו חוגגים את הנס הרוחני נתנו שנעשה לאבותינו עם פר השמן הטהור, ולזכר זה אנו נזליקים נזות ברכבה כל ימי החנוכה. וכן בפורים אין אנו זוכרים וחוגגים את גבורות צבאות מרדכי (שלא היו), אלא זוכרים מה שהמן הרשע ועשה דברו ביקש

פרק נון ב' מ"ב ב'

על פ"ה

ויהו: אתה תריה על פ'ו. ביתו, הווא וראה כמו שאמרו חכמינו, וכرون לברכה (שפת לא): 'ה'כל על רלית לה דרְתָא' וכו'. רוץ' להו ב'שחצ'יך מושל ב'נורא אלקים, על ידי זה, ועל פ'יך ישך כל עמי, ותגום אונקלום: 'יעיל מיר פַּמֵּך', הינו התפללה, יתען כל עמי, הינו שיטענ'ר ה'שפע בעולם. ויהו רך ה'פסא, הינו מעות הפלבות, פ'יך רך הוא מעות פ'סא, והוא מלכות. אנדרל פַּמֵּך, הינו מעית ה'מלכות, שעטה היה ב'מעות, ג'נדל פַּמֵּך. כי מבה התפללה שהיא ב'יראה, מזריך שפע בעולם, וגנ'ג'ל מלכותו ב'ג'ל.

(ליקו"מ קב)

בגון מעמד הר סיני, שכל עם ישראל ראו עין בעין התגלות אלוקתו יתברך נזליקים נזות ברכבה, וככ"ש (דברים ט, ט) רק השמר לרשום ונשמר מאה, פן תשכח את הדברים אשר רוא עיןיך, וכן יטשו מלבדך כל ימי חייך, והדרתם לבניך ולבני בריך יום אשר עמדת לפני ה' אלקיך בחורב. וכן בחנוכה, ע"פ שהש"ית עשה פלאי פלאים כשמסר גיבורים ביד חלשים, רביים מאה מארב, ביד מעתים מאה מארב, וגיברים ביד חלשים, וודים ביד עosci תורתיך, מ"מ לדורות עולם אין אנו חוגגים כלל את נס התגברות המכבים על אימפריה עולמית, אלא אנו חוגגים את הנס הרוחני נתנו שנעשה לאבותינו עם פר השמן הטהור, ולזכר זה אנו נזליקים נזות ברכבה כל ימי החנוכה. וכן בפורים אין אנו זוכרים וחוגגים את גבורות צבאות מרדכי (שלא היו), אלא זוכרים מה שהמן הרשע ועשה דברו ביקש

הארות על מאמר "קרא את יהושע" (בסיון)

כיציר כל אדם למעט בכבוד עצמו ולהרבות בכבוד המקום.

כי שורש ותכלית כל הבריה כולה הוא כבodo יתברך וכמ"ש (ישעה מא) כל הנקרה בשמי ולכבודו בראותיו יוצרתו אף עשייתיו, ו"כ' חיבים אלו להשתדל תמיד לכבודו יתברך, והמניח כבוד המקום וועלך בכבוד עצמו מהפך כוננות הבריה מהיפך אל היפך, נוטל לעצמו טורה שנייה שייכת לו כלל, ועשה בכיבול את המלך לעבו ואת העבר למלך ח'ו, ולא עוד אלא שמודר במלכות ה' ובמ"ש הרמב"ן (אגרת הרמב"ן) המתגאה בלבו על הבריות מודר הוא, בממלכות שמים, כי מתפאר הוא בלבוש מלכות שמים שני' (תהלים צג) ה' מלך גאות לבש, וכקדאיותא במדרש (מו"ב בס' מעלות המידות, המעלה השמיינית) מלך בשר ודם מי שלובש בילדון שלו כלום יש לו חיים? מי שלובש מלובש של מלך מלכי המלכים הקב"ה על אחת כו'כ... (מהruk הספר י"ש מאין)

קריאי העדה נשאי מוטות אבות

עקר או רעניים הוא נמשך מהצדיק שהוא עקר האור המPAIR בכל העולמות, וממנו מתקבלין רעניים וכל בעלי או רהאר וכמוון בקבוקים אחר, ועל פן נקראיים הצדיקים עיני העדה כי הם עקר או רעניים. אף מתחמת גדר בכם הבקירה יכול האדם להשתטט במאור עינו להסביר מס תחידש על-ידי מעשה בריאות, כי זה בחינת "בראשית ברא אלקים וכו'" בראשת" אותיות ר'ראש-בית", בחינת הצדיק-האמת ששבילו הדיטה כל הבריה כליה, כמו אמר רבותינו ז"ל, רעל-ידי קיים כל הבריה. אבל וזה הדיטה תהו נבחו וכו', שמערמו על הגלות של ארבע מלכיות, כמו שאמרנו רבותינו ז"ל, שביל זה נמשך מבחינת ההעלמה הפה'ל שנתעלם אור הצדיק. אבל "וירום אלקים מרחפת על פני הפנים" ד'א רוחו של ממש, רעל-ידי יהיה עקר גמר התקון, אך איך זוין יהיה עקר רוחו של ממש ולתקון הפה'ל להמשיך רוחו של ממש ותתקון ששפכין הוא על-ידי הבקירה ותדקמות ששפכין במים ובוכין ומتابلين על חרבן בית-המקדש, בחינת שפכין כמים לבך, בחינת עני ירכיה מים, על-ידי-הה מרחף עלינו רוחו של ממש, בחינת מרחף על פני המקדש, בחינת תדקמות ששפכין כמים תנ"ל. ואו "זיאמר אלקים יחי או ר' וכו'", כי נגעין הצדיק-האמת-האמור-אש, שהם בחינת תהו ובהו ושזה בחינת שלמות תקון כל הבריה בלה. (ה' מצנות ה"ד אות ג)

ראש לבית אבותיו הוא

עקר התרחקות ישראל בכל הפגמים וכל החרבנות ואירכת הגלות, הכל על-ידי ההעלמה הגוזלה שנטעלם אור הצדיק-האמת, שהוא בקינות הייאש-בית. ואו מתגבר בחינת ק'ראש כל חוץות, ונרעלמן בחינות המאורי-אש. ותתקון לזה לком בבחוץ-לילה ולהתאבל מaad על חרבן בית-המקדש, ועל-ידי זה נפה' לשום לאבל, ציון פאר תחת אפר, כי נגעין המאורי-אש וחזרון ומתגברין בחינות המאורי-אור, ואו נחשב באלו נתقدس על-ידי מעשה בריאות, כי זה בחינת "בראשית ברא אלקים וכו'" בראשת" אותיות ר'ראש-בית", בחינת הצדיק-האמת ששבילו הדיטה כל הבריה כליה, כמו אמר רבותינו ז"ל, הבריה בטל, כבאים רשותנו ז"ל, רעל-ידי קיים כל הבריה. אבל וזה הדיטה תהו נבחו וכו', שמערמו על הגלות של ארבע מלכיות, כמו שאמרנו רבותינו ז"ל, שביל זה נמשך מבחינת ההעלמה הפה'ל שנתעלם אור הצדיק. אבל "וירום אלקים מרחפת על פני הפנים" ד'א רוחו של ממש, רעל-ידי יהיה עקר גמר התקון, אך איך זוין יהיה עקר רוחו של ממש ולתקון הפה'ל להמשיך רוחו של ממש ותתקון ששפכין הוא על-ידי הבקירה ותדקמות ששפכין במים ובוכין ומتابلين על חרבן בית-המקדש, בחינת שפכין כמים לבך, בחינת עני ירכיה מים, על-ידי-הה מרחף עלינו רוחו של ממש, בחינת מרחף על פני המקדש, בחינת תדקמות ששפכין כמים תנ"ל. ואו "זיאמר אלקים יחי או ר' וכו'", כי נגעין הצדיק-האמת-האמור-אש, שהם בחינת תהו ובהו ושזה בחינת שלמות תקון כל הבריה בלה. (ה' מצנות ה"ד אות ג)

לעילוי נשמה
תמו בת אסתר ע"ה
נלב"ע ט"ז שבת
תג'גב'ה.

נתן וצדרנה בלואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ו'

לחצלה
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובגשיות

לתרומות, הקדשה/ מסורת שמות לרבי
050 - 4161022
לקבלת העלון השבועי למיל' צרו קשר במיל'
netzah.meir@gmail.com

מכתבים על פרשת השבע

מתת הרה"ח שמיעון יוסף הכהן וונגפלד שליט"א

ולע...
ולע...
ולע...

לרכישת הספר - 054-96548

לחורה בתשובה של חז'ן בעלייה ☆ רפו"ש לעמוס בן נייליה

לעילוי נשמה
חנה בת יצחק ע"ה
נלב"ע ז' אדר א תשע"ז

ר' יוסף זאב בן שלמה ולמן גוטסמן ז"ל
נלב"ע ז' אדר א תשנ"ה
תג'גב'ה.

לעילוי נשמה
שלמה בן אברהם חיון ז"ל
יז' מותם אב

יריב בן מניה
chorah bat-tshuba shelma